

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

Висновки. Поєднання фантомного та симуляційного навчання дозволить нам отримати більш позитивні результати при підготовці майбутніх лікарів, сформуванню клінічного мислення та підвищенню рівня індивідуальних професійних навичок, що, безумовно, позначиться на якості і призведе до зменшення кількості помилок в майбутньому.

Таким чином, на сьогоднішній день результативність освітнього процесу, який формує професійні компетенції, реалізується через ефективне поєднання симуляційного, інтерактивного і дистанційного видів навчання.

Список використаних джерел:

1. Ефективність симуляційних сценаріїв в оптимізації практичної підготовки студентів у закладі вищої медичної освіти України / Т. М. Бойчук, І. В. Геруш, В. М. Ходоровський [та ін.] // Медична освіта. – 2018. – № 2. – <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.2.8965>.
2. Симуляційне навчання в системі підготовки медичних кадрів : матеріали навч.-метод. конф., присвяченої 212-й річниці від дня заснування ХНМУ (Харків, 30 листоп. 2016 р.) / [кол. авт.]. – Х. : ХНМУ, 2016. – 188 с.
3. Miller G.E. «The Assessment of Clinical Skills/competence/performance» / G.E. Miller // *Academic Medicine: Journal of the Association of American Medical Colleges*. – 65 (9 Suppl.). – 2015. – S. 63–67.

ВИКОРИСТАННЯ КЛІНІЧНИХ СЦЕНАРІЇВ ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ

Декальчук С.В., Смандич В.С., Андрусяк О.В., Коротун О.П., Бондар В.О

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ: Медична галузь є однією з найбільш динамічних та вимогливих галузей, де постійне професійне зростання є ключовим фактором для медичних фахівців. Застосування клінічних сценаріїв є одним з інноваційних методів, який підтверджує позитивний вплив на швидкість, оновлення та підтримання навичок лікарів-практиків та меншого медичного персоналу. Клінічні сценарії - це сценарії реальних клінічних випадків, які використовуються для навчання, тренування та оцінки медичних працівників. Відтворення (симуляція) клінічних сценаріїв сприяє формуванню професійних навичок шляхом об'єктивізації досягнутого рівня майстерності та готовності фахівців до виконання своїх професійних обов'язків.

Основна частина: Медична сфера постійно розвивається, і для того, щоб забезпечити високий рівень медичної допомоги та надати найкращу можливу допомогу пацієнтам, медичним працівникам постійно потрібно оновлювати свої знання та навички. Використання клінічних сценаріїв є одним з найефективніших способів досягнення цієї мети. Вони створюють

можливість для медичних спеціалістів практикувати вирішення клінічних ситуацій в стресових ситуаціях, але в контрольованому середовищі, приймати рішення щодо їхніх наступних рішень для надання медичної допомоги, що надає їм можливість вдосконалити свої навички без ризику для пацієнтів. Під час відпрацювання клінічних сценаріїв можна провести аналіз роботи медичних працівників, а саме оцінити їхні сильні та слабкі сторони для подальшого спрямування професійного навчання.

Створення інтерактивних симуляторів клінічних випадків – це новий навчальний метод в медичній сфері, що базується на поєднанні теоретичних даних з клінічним випадком, результатами обстеження пацієнтів та вибором тактики лікування і обстеження в віртуальному середовищі. Невід'ємною частиною симуляційного навчання є комп'ютерні симуляційні тренінги. Впровадження в медичну освіту віртуальних моделей пацієнтів та комп'ютерних симуляційних сценаріїв клінічних випадків сприяє підвищенню ефективності проблемно-орієнтованого та кейс-орієнтованого навчання, зменшенню бар'єрів між практичними та теоретичними знаннями та розвитку логічного мислення, що базується на принципах доказової медицини. Важливими аспектами кейс-методу є аналіз, систематизація навчального матеріалу, підвищення почуття відповідальності, самоорганізації та мотивації до клінічної діяльності. Здатність до глибокого запам'ятовування, алгоритми прийняття рішень, формування професійної поведінки на доказовій медицині, мають великі перспективи для розвитку і, таким чином, сприяють підвищенню якості охорони здоров'я. Інтерактивні симулятори/віртуальні симуляції реальних клінічних випадків можуть бути використані для моделювання різних клінічних ситуацій.

За допомогою новітніх веб-технологій можна моделювати різноманітні клінічні ситуації, включаючи рідкісні клінічні випадки, що сприятиме відпрацюванню діагностичних навичок, алгоритмів лікування та алгоритмів поведінки в конкретних клінічних ситуаціях, надають можливості для багаторазового відпрацювання конкретних вправ і дій. Забезпечити можливість багаторазового відпрацювання (необмежена кількість відпрацювання навичок), індивідуальний підхід у навчанні/відпрацюванні навичок забезпечує індивідуальний підхід у навчанні/розвитку навичок для медичних працівників, що дозволяє підвищити якість медичної допомоги. Якість медичної освіти значно підвищується завдяки накопиченню бази даних клінічних випадків та детальній візуалізації результатів аналізів. Ще однією перевагою є те, що клінічний досвід у віртуальному середовищі не становить жодного ризику для пацієнтів. Досягнутий рівень навичок можна об'єктивно оцінити. Навчання може відбуватися у зручний час, незалежно від роботи кафедри чи клініки, а частина функцій викладача перекладається на віртуальний симулятор. Це сприяє самостійності у прийнятті рішень та підвищує ефективність навчання медичних працівників за новими високотехнологічними методиками. Крім того, використання клінічних сценаріїв сприяє розвитку комунікативних навичок. Учасники мають можливість взаємодіяти з колегами, пацієнтами та іншими сторонніми учасниками команди, що розвиває їхню здатність ефективно спілкуватися та співпрацювати.

Висновок: Загалом, практично-орієнтоване навчання на основі кейсів з використанням веб-інформаційних технологій дозволяє зменшити бар'єри між теоретичними знаннями та практичною діяльністю, а також впровадити клінічні знання, сприяє формуванню клінічного мислення на основі доказової медицини без ризику для пацієнта.

Список використаної літератури:

1. Досвід впровадження методу D-PBL з використанням віртуальних пацієнтів у Запорізькому державному медичному університеті : / М. О. Авраменко, О. О. Фурик, О. М. Костровський та ін. – Запоріжжя : ЗДМУ, 2018. – 78 с.
2. Кроки впровадження інноваційних технологій викладання в педіатрії : тези / М. О. Авраменко, О. О. Фурик, І. О. Юрченко, О. О. Філатова //
3. Досвід використання SMART-технологій у модернізації післядипломної освіти лікарів профілактичної ланки / О. П. Гульчій, І. М. Хоменко, Н. М. Захарова, О. О. Зеліковська // Інформаційні технології та засоби навчання. – 2018. – № 65 (3). – С. 236–248.

ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНОЇ ОСВІТИ В ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Дудка Т.В.¹, Руснак Н.Г.², Каглюк О.С.³

¹Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці,

²КНП«Хотинська БЛ», ³Чернівецький медичний фаховий коледж

Рівень продуктивності кожного клініциста та всієї професійної команди залежить від навичок і досвіду, які вони набули індивідуально та колективно шляхом навчання, зокрема самостійного навчання та рефлексії. Симуляційна освіта відіграє все більш важливу роль у цьому відношенні.

Симуляція в різних формах все частіше використовується в усіх аспектах медичної освіти та на всіх рівнях кар'єри клініциста [4]. Навчання на основі симуляції зазвичай починається під час навчання в галузі охорони здоров'я в університеті та продовжується на етапі післядипломної освіти, як частина безперервного професійного розвитку. Вважається, що симуляція здатна забезпечити безпечний і актуальний досвід навчання, працюючи без використання реальних пацієнтів. Хоча симуляційна технологія все ще часто має багато обмежень або недоліків, щоб забезпечити справді реалістичний досвід, коли справа доходить до деяких клінічних процедур або ситуацій, вона може позитивно сприяти навчальному процесу студентів-медиків.

Викладачі та заклади охорони здоров'я повинні забезпечити, щоб кожен випускник був готовий до практики. Готовність до практики передбачає оволодіння певними компетенціями, що залежить від належного їх вивчення.